

saaledes ordnede, at det ikke vilde gribe meget forstyrrende ind ved Valget. For Tiden finder jeg det altsaa ikke rigtig, at Valgkredsens Antal forøges, og at den deraf følgende Omfordeling finder Sted, men jeg forbeholder mig, som sagt, i en kommende Tid at stemme for noget Saadant.

Wille: Hvorledes det ærede sidst talende Medlem vil stille sig til en eventuel Dagsorden, er jo vanskeligt at vide. Derimod maa jeg tilstaa, at jeg har ondt ved at fatte, hvorledes han med de Anskuelser, han har udviklet, vil være i Stand til at stemme for Flertallets Forslag, saaledes som dette foreligger; thi alle hans Argumenter gik saa bestemt imod Udvalgets Flertal, at det vilde være en høist vidunderlig Ting at se ham stemme sammen med Udvalgets Flertals Forslag, hvis Grunde han saa fuldstændig underkjendte; herved skal jeg imidlertid ikke opholde mig videre. Den ærede Ordfører har ment, at nu vidste han Bækked med, hvad jeg mente, og at, hvis Flertallet altsaa kunde indbringe et Tillæg til Dagsordenen som det, jeg ønskede, fik Forslaget dog „en Stemme“ mere, og dette betonedes han meget stærkt. Nu vil jeg vel ikke paastaa, at et Medlem, der som jeg maa repræsentere hele 40,000 Menneſker, billignis burde regnes for at have mere Vægt end et Medlem, der kun repræsenterer 12,000, skjøndt man kunde sige dette efter Flertallets Opfattelse. Men jeg skal gjøre opmærksom paa, at, hvis Andre stemme for Sagens Henvisning til Udvalget, og altsaa stemme for den, holdende sig til den Motivering, der er givet, eller i alt Fald uden at modſige den, saa vilde der ligge en naturlig Tilkjendegivelse af, at der vilde være flere Stemmer end min, der eventuelt ville følge Flertallet; hvis dette Tillæg sker. Jeg beder meget den ærede Ordfører paany overveie sin Stilling til det lille Forslag, om han virkelig for Alvor vil stemme derimod. Han sagde nemlig for lidt siden, at det, han og Flertallet helst vilde, var en Omlægning af de samlede Valgkredse, kun med Bevarelse af det Medlemsantal, vi nu have. Men naar han principalt ønsker dette, hvad kan han saa have imod at stemme for en

Tilbagevisning af Sagen til Udvalget, hvor jo da den ærede Ordfører og de, der mene det Samme som han, ville faae Leilighed til at faae deres kjæreste Duffer frem? Det synes ukorrekt af ham at stemme imod den Anvisning og Leilighed, der gives den ærede Ordfører og andre Medlemmer dertil. Jeg haaber derfor, at den ærede Ordfører vil, skjøndt Forslaget er kommet fra mig, kunne stemme derfor, og at det vil blive Indledning til, at i denne Sag den ærede Ordfører og jeg ville kunne stemme sammen.

Ordføreren: Jeg tror ikke, at det skal vise sig, at jeg har sagt, at en Omdeling af alle Landets Valgkredse var det, jeg helst vilde. Jeg har alene sagt, at jeg hellere vilde gaa ind derpaa, uden nogen Forøgelse af Valgkredsene; end jeg vilde gaa ind paa det, som er foreslaaet af Mindretallet; det er i alt Fald det, jeg har villet sige. Da det oftere er blevet gjentaget, — og jeg hørte, at det blev tiltraadt af en Stemme hist nede, som er mig saa vel bekendt — at det skulde være et Savn ved det Forslag, der her foreligger, at der ikke var Tale om, at Utiltraadeligheden af at oprette flere Valgkredse kun skulde gjælde for den nærværende Tid, saa skal jeg blot bede ærede Medlemmer om at see, hvad der her staar i Forslaget: „at Grundlovens § 32 hverken ifølge sin egen Ordlyd eller . . . gjør det til en Nødvendighed under de nuværende Forhold at forøge Folkethingsvalgkredsens Antal“. Der staar jo altsaa udtrykkelig, at vi ikke anse det nødvendigt „under de nuværende Forhold“; det er saa tydeligt og klart, som Noget kan være, og jeg ser altsaa ikke, at der i den Retning er nogensomhelst Mangel ved vort Forslag til en motiveret Dagsorden.

Formanden: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sagsbro: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), at jeg ganske vist ikke har overset, at der er enkelte Ting i Flertallets Betænkning,